

Sygn. akt IC 1830/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2015r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący: SSR Joanna Kończyk

Protokolant: E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 listopada 2015 r. w S. sprawy

z powództwa W. T. (1) i W. T. (2)

przeciwko (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powodów W. T. (1) i W. T. (2) kwotę 3.676,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemdziesiąt sześć złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 21.10.2013r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powodów W. T. (1) i W. T. (2) kwotę 300,00 zł (trzysta złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa- Sądu Rejonowego w Słupsku kwotę 568,05 zł (pięćset sześćdziesiąt osiem złotych 05/100) tytułem nieuiszczonych wydatków poniesionych na wynagrodzenie biegłego sądowego.

Sygn. akt I C 1830/14

UZASADNIENIE

Powodowie W. T. (1) i W. T. (2) wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w P. kwoty 3.676,00 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21.10.2013 r. do dnia zapłaty. Powodowie wnieśli nadto o zwolnienie od kosztów sądowych w całości.

Uzasadniając żądanie pozwu powodowie wskazali, iż w dniu 6.09.2013 r. w godzinach wieczornych zauważyli, że ich mieszkanie jest zalewane przez sąsiadkę J. S. z I piętra, na interwencję powodów sąsiadka nie wpuściła ich do mieszkania, po czasie zalewanie ustało. Po dwóch dniach od zdarzenia J. S., podała stronie powodowej dane firmy w której jest ubezpieczona. Po kilku dniach pracownik pozwanego oszacował straty wynikłe w zalonym mieszkaniu, nie udał się do mieszkania J. S.. Powodowie wskazali, iż od chwili zamieszkania na ul. (...) J. S. zalewała ich mieszkanie już kilkakrotnie. Wskazali nadto, iż w rozmowie telefonicznej z administratorem Wspólnoty J. S. wskazała, iż przyczyną zalania było samoistne rozszczelnienie syfonu pod zlewem a po jakimś czasie w rozmowie z powodem W. T. (1) przyznała, iż miała odkręcony kurek z wodą, a gdy zadzwonił telefon zapomniała o jego zakręceniu.

Postanowieniem z dnia 10.12.2013 r. referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku oddalił wniosek W. T. (1) i W. T. (2) o zwolnienie od kosztów sądowych w całości.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym z dnia 24.03.2014 r., sygn. I Nc 3702/13 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Słupsku orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Od ww. nakazu zapłaty sprzeciw złożył pozwany (...) **Spółka Akcyjna V. (...) w W.**, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, w którym wniósł o odrzucenie pozwu, zasądzenie od powodów na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie, z ostrożności procesowej, wniósł o oddalenie powództwa w całości (k. 33 – 35). W uzasadnieniu strona pozwana zakwestionowała swoją odpowiedzialność co do zasady i wysokość szkody. Wskazała, iż w okolicznościach niniejszej sprawy ewentualną odpowiedzialność ubezpieczonego rozpatrywać należy w oparciu o zwykły reżim odpowiedzialności, to jest w oparciu o zasadę winy. W ocenie pozwanego do powstania awarii instalacji wodociągowej w lokalu należącym do ubezpieczonej doszło w sposób nagły i nieoczekiwany, ubezpieczona u pozwanego J. S. nie miała żadnej podstawy aby przypuszczać, iż występuje niebezpieczeństwo zalania. Pozwany nie zakwestionował okoliczności zdarzenia, wskazał na całkowity brak winy ubezpieczonej w powstaniu szkody.

W piśmie procesowym z dnia 15.10.2014 r. powodowie ustosunkowując się do zarzutów pozwanego argumentowali, iż nie jest im znana struktura organizacyjna pozwanego, wskazanie w pozwie Oddziału w P. wynikało, z faktu, iż Oddział dokonywał likwidacji szkody i odmówił zapłaty odszkodowania. Powodowie wskazali, iż niesłuszny jest zarzut pozwanego dotyczący braku winy ubezpieczonej w powstaniu szkody.

Na rozprawie w dniu 29.10.2014 r. powodowie sprecyzowali oznaczenie strony pozwanej zgodnie z wpisem w KRS.

Prawomocnym postanowieniem z dnia 29.10.2014 r. Sąd Rejonowy w Słupsku odmówił odrzucenia pozwu w niniejszej sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Lokal mieszkalny położony w S. przy ulicy (...) stanowi własność

W. T. (1) i W. T. (2).

bezsporne

J. S. jest właścicielką lokalu mieszkalnego położonego piętro wyżej od lokalu nr (...) przy ulicy (...) w S., na dzień 6.09.2013 r. była ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółki Akcyjnej V. (...) w P..

bezsporne

W dniu 6.09.2013 r. J. S. zmywała naczynia w kuchni, zadzwonił do niej telefon, wyszła z kuchni pozostawiając odkręcony kran, doszło do rozszczelnienia się syfonu. J. S. zapomniała wrócić do kuchni, by zakręcić kran, zorientowała się dopiero kiedy doszło do zalania mieszkania poniżej.

dowód: zeznania świadka J. S. k. 97

Wskutek zaniechania zakręcenia kranu w kuchni przez J. S., w dniu 6.09.2013 r. doszło do zalania lokalu mieszkalnego nr (...) w budynku przy ul. (...) w S., należącego do W. T. (1) i W. T. (2) oraz sufitu piwnicy położonej pod lokalem.

W mieszkaniu małżonków T. zalaniu uległ sufit i ściany kuchni, sufit i ściany łazienki. Sufit w kuchni wykonany był z tynku na trzcinię, w łazience wykończony tapetą, w piwnicy tynki cementowo wapienne. Ścianka działowa między kuchnią a łazienką wykonana była z konstrukcji drewnianej szkieletowej wypełnionej supremą, otynkowanej, od strony kuchni częściowo obłożona płytą gipsowo – kartonową. W wyniku wielokrotnego zalewania z wyższej kondygnacji konstrukcja ścianki działowej uległa odkształceniu czego konsekwencją są znaczne spękania od strony łazienki, w obecnej sytuacji ścianka kwalifikuje się do rozbiórki. Tynki na suficie w piwnicy częściowo odpadły, częściowo są odparzone i konieczne do zbcia.

dowód: zeznania świadka A. K. k. 95 – 96, zeznania świadka E. M. k. 96, zeznania świadka J. S. k. 97, protokół likwidacji szkody w aktach szkody nr 2013 – 30 – (...), notatka inspektora nadzoru ds. budowlanych k. 8, oświadczenie administratora k. 17

W dniu 14.11.2013 r. Inspektor nadzoru ds. budowlanych inż. A. K. sporządziła kosztorys likwidacji szkody po zalaniu lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w S., w którym określiła wysokość szkody na kwotę 3.676,35 zł.

dowód: kosztorys k. 9 – 16, zeznania świadka A. K. (k. 95-96)

Pismem z dnia 17.09.2013 r. Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w S. zawiadomiło ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej sprawcy zdarzenia (...) S.A. V. (...) o zalaniu przez J. S. lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w S..

dowód: oświadczenie administratora k. 17

Pismem z dn. 19.09.2013 r. (...) S.A. V. (...) szkodę powstałą wskutek zalania ich mieszkania z dnia 6.09.2013 r.

dowód: zgłoszenie szkody w aktach szkody nr 2013 – 30 – (...)

Pismem z dnia 8.10.2013 r. (...) S.A. V. (...) z siedziba poinformowało W. T. (2) o zamknięciu sprawy bez wypłaty odszkodowania z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej J. S. (nr polisy (...)).

dowód: pismo z dn. 8.10.2013 r. k. 20

W odpowiedzi na odwołanie od decyzji z dnia 8.10.2013 r. ubezpieczyciel podtrzymał stanowisko.

dowód: pismo z dn. 25.10.2013 r. k. 25.10.2013 r. k. 21

Po zalaniu W. T. (1) dokonał remontu w zalanym lokalu mieszkalnym polegającym na: naprawie ścianki działowej, likwidacji zacieków w kuchni, naprawy ścianki działowej w łazience, likwidacji zacieków w łazience.

dowód: opinia biegłego sądowego W. S. k. 111 – 138

Wysokość kosztów przywrócenia lokalu mieszkalnego położonego w S., przy ul. (...) w S. do stanu sprzed zdarzenia zaistniałego w dniu 6.09.2013 r. (zalania mieszkania) wynosi 7.411,55 zł.

dowód: opinia biegłego sądowego W. S. k. 111 – 138

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Powodowie domagali się zapłaty odszkodowania za szkodę spowodowaną zalaniem ich mieszkania z mieszkania położonego piętro wyżej, stanowiącego własność J. S. ubezpieczonej od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Okolicznością niekwestionowaną przez strony było to, że lokal mieszkalny położony w S. przy ulicy (...) stanowi własność powodów oraz, że J. S. będąca właścicielką lokalu mieszkalnego usytuowanego nad nim jest ubezpieczona od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

Skoro powodowie uznawali twierdzenia pozwanego, iż odpowiedzialność za szkodę opiera się na zasadzie winy (art. 415 k.c.), to stosownie do art. 6 k.c., to właśnie oni powinni udowodnić przesłanki odpowiedzialności pozwanego, a więc to, że właścicielka mieszkania z którego doszło do zalania dopuściła się zaniedbań. Sąd Najwyższy rozstrzygając podobne sprawy, dość konsekwentnie stoi na stanowisku, że przepis art. 433 k.c. nie ma zastosowania do odpowiedzialności za szkodę polegającą na zalaniu lokalu położonego niżej z lokalu znajdującego się na wyższej kondygnacji. Zdaniem Sądu Najwyższego rozwiązanie przeciwne prowadziłoby do nadmiernego rygoryzmu wobec osób zajmujących pomieszczenie i obciążenia ich odpowiedzialnością za zdarzenia, które mogą pozostawać poza

zakresem ich kontroli (zob. uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2013 roku sygn. akt III CZP 63/12, OSNC 2013/7-8/81, w której dokonano analizy także wcześniejszego orzecznictwa SN). Sąd Rejonowy wskazany poglądem Sądu Najwyższego podziela.

W związku z powyższym, odpowiedzialność cywilna za szkody spowodowane przelaniem się wody w budynku z lokalu położonego wyżej do lokalu położonego niżej opiera się na zasadzie winy – art. 415 k.c. Dla przypisania sprawcy odpowiedzialności cywilnoprawnej z art. 415 k.c. niezbędnym jest udowodnienie bezprawności zachowania sprawcy, jego winy, wyrządzenie szkody bezprawnym i zawinionym zachowaniem i adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy wyrządzoną szkodą i zawinionym bezprawnym zachowaniem sprawcy. W ramach ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, za szkodę polegającą na zalaniu pomieszczenia jest niezbędne ustalenie winy za powstanie takiej szkody, tj. wykazanie choćby najmniejszego stopnia zaniedbania, które było powodem wydostania się wody (nie zakreślenia kranów, zaniedbanie urządzeń wodnokanalizacyjnych w należyтым stanie technicznym).

Bezprawność – jako przedmiotowa cecha czynu sprawcy – tradycyjnie ujmowana jest jako zgodność lub niezgodność z obowiązującymi zasadami porządku prawnego, które wyznaczają przede wszystkim przepisy prawa (cywilnego, karnego, administracyjnego), a także nakazy i zasady wynikające z zasad współżycia społecznego. Zalanie mieszkania znajdującego się na niższej kondygnacji w budynku mieszkalnym stanowi zatem niewątpliwie czyn bezprawny. Wina jako przesłanka odpowiedzialności obejmuje niewłaściwość postępowania sprawcy od strony podmiotowej.

Zgodnie z art. 822 § 1 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia. Przy tym § 4 cytowanego przepisu przewiduje, że uprawniony do odszkodowania może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Z Ogólnych Warunków Ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej osób fizycznych w życiu prywatnym pozwanego wynika, że zakres ochrony wynikający z tej umowy, którym objęta była J. S. obejmował szkody osobowe lub rzeczowe powstałe między innymi w związku z posiadaniem lub użytkowaniem przez ubezpieczonego lokalu mieszkalnego, domu jednorodzinnego, garażu lub innego budynku określonego w umowie ubezpieczenia (polisie) w tym szkody powstałe z związku z eksploatacją urządzeń i instalacji wodociągowych, kanalizacyjnych i centralnego ogrzewania (§3 ust. 3 pkt OWU).

Analizując materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie Sąd uznał za wiarygodne dokumenty prywatne zgromadzone w niniejszej sprawie. Ich mocy dowodowej żadna ze stron nie kwestionowała, a Sąd nie widział podstaw by czynić to z urzędu.

Za wiarygodne uznano zeznania świadka J. S. co do okoliczności zalania mieszkania powodów. Świadek logicznie wyjaśniła, że pozostawiła odkręcony kran i poszła rozmawiać przez telefon do innego pomieszczenia. Z zeznań świadka wynikało, że pracownik ubezpieczyciela nie dokonał oględzin jej lokalu mieszkalnego, w tym syfonu. Nie sposób zatem ustalić na jakiej podstawie ubezpieczyciel wydając decyzję o odmowie wypłaty odszkodowania stwierdził, że syfon do dnia zdarzenia działał bezawaryjnie i nie było potrzeby jego wymiany. Nie można uznać, że do zalania doszło samoistnie, nagle i nieprzewidzianie, jak argumentował ubezpieczyciel w swojej decyzji, bowiem pozostawienie przez ubezpieczoną odkręconego kranu przez znaczny czas mogło spowodować rozszczelnienie syfonu, którego stan techniczny nie został przez ubezpieczyciela ustalony. Również sama ubezpieczona nie dokonywała kontroli stanu syfonu przed zaistnieniem zdarzenia w dniu 6.09.2013 r.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadka A. K. (k. 95-96), która potwierdziła, że dokonała oględzin lokalu powodów po szkodzie i sporządziła kosztorys. Zeznania świadka E. M. (k. 96-97) nie wniosły istotnych okoliczności do sprawy, bowiem świadek posiadała jedynie ogólną wiedzę, iż J. S. dokonała zalania mieszkania powodów, ale nie wiedziała, co było przyczyną tego zdarzenia.

Zdaniem sądu wiarygodne zeznania świadka pozwalają na przypisanie J. S. winy za spowodowanie zalania mieszkania powodów.

Wobec powyższego uznać należy, iż w niniejszej sprawie zostały spełnione wszystkie przesłanki odpowiedzialności deliktowej, bowiem powstałe w mieszkaniu nr (...) przy ulicy (...) szkody są bezpośrednim następstwem zalania wodą - wskutek przelania się wody - z mieszkania położonego kondygnację wyżej, natomiast odpowiedzialność za to zalanie ponosi właścicielka mieszkania, która pozostawiła odkręcony kran. Zgodnie z §3 ust. 3 pkt OWU stanowiącej integralną część zawartej przez J. S. umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, pozwany odpowiadał za szkodę zaistniałą w dniu 6.09.2013 r. w mieszkaniu powodów.

Zgodnie z art. 361 § 2 k.c. odszkodowanie winno zrekompensować w całości poniesioną przez poszkodowanego szkodę. Na szkodę powoda składały się koszty przywrócenia mieszkania do stanu przed powstaniem szkody. Ciężar dowodu spoczywał na stronie powodowej zgodnie z art. 6 k.c.

Wobec tego, że pełnomocnik pozwanego zakwestionował wysokość szkody wynikającą z prywatnego kosztorysu sporządzonego na zlecenie powodów, ustalenie wysokości szkody w lokalu mieszkalnym małżonków T. wymagało wiadomości specjalnych i powołania dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu robót budowlanych (art. 278 k.p.c.).

Z opinii biegłego sądowego W. S. wynika, że wysokość kosztów przywrócenia lokalu mieszkalnego położonego w S. przy ulicy (...) do stanu sprzed zdarzenia zaistniałego w dniu 6.09.2013 r. (zalanie mieszkania) wynosi 7.411,55 zł. Opinię biegłego sąd uznał za spójną, logiczną i konsekwentną. Żadna ze stron nie złożyła zarzutów do opinii.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 415 k.c. w związku z art. 822 § 1 k.c., uwzględniając treść art. 321 § 1 k.p.c., zasądzono od pozwanego na rzecz powodów kwotę 3.767,00 zł tytułem odszkodowania za wyrządzoną szkodę. O odsetkach orzeczono na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z §16 ust. 4 OWU pozwanego, uwzględniając, że powodowie zawiadomili pozwanego o szkodzie 12.09.2013 r., a ubezpieczyciel rzetelnie przeprowadzając postępowanie likwidacyjne mógł wypłacić powodom odszkodowanie w dacie 30 dni od zgłoszenia szkody.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c. Powodowie wygrali sprawę w całości, stąd pozwany winien zwrócić im poniesione koszty procesu, na które składają się opłata od pozwu w kwocie 100,00 zł i uiszczona przez powodów zaliczka na wynagrodzenie biegłego w wysokości 200 zł.

Nadto, nadto na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2014, poz. 1025 z późn. zm.) sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Słupsku niepokryte z zaliczki koszty wynagrodzenia biegłego (pkt. III wyroku).